

การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาตติระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
The Development of Additional Curriculum on Chat Trakan Studies
of Foreign Language Strand for Fifth Grade Students

มลธิตา สุขเกษม*, อารีย์ ปรีดีกุล* พรทิพย์ ครามจันทิก*

Monthita Sukkasem* Aree Preedeedun* Phorntip Kramjantuk*

สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*

Field in Curriculum and Instruction, Pibulsongkram Rajabhat University*

monthita.su@psru.ac.th

Received: 06/10/2022, Revised: 20/11/2022, Accepted: 28/11/2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาคุณภาพหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาตติระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตาม หลักสูตรที่พัฒนา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้าน ชาตติระการ จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาตติระการศึกษา 2) คู่มือการใช้หลักสูตร และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน เก็บ รวบรวมข้อมูลด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาตติระการศึกษา กลุ่มสาระ การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศมีคุณภาพในระดับดีมาก ($M = 4.62$) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนหลังเข้า ร่วมหลักสูตรสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรในระดับมากที่สุด ($M = 4.59$)

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม, ชาตติระการศึกษา, กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ



Abstract

The objectives of this research were to construct and find the efficiency of the Development of Additional Curriculum on Chat Trakan Studies of foreign language strand for fifth grade students and to study the trial out result in trying out the created of an additional course curriculum in the following items; compare the achievement of posttest after learning by an additional curriculum with the criteria of 70 percent and study student's satisfaction toward learning with an additional curriculum. The sample consisted of 20 students in fifth grade at Ban Chat Trakan school. Research tools included: 1) additional curriculum on Chat Trakan Studies, 2) additional curriculum manual and 3) lesson plans. The data of this research included: achievement test and the questionnaires on satisfaction of students who study on and additional curriculum on Chat Trakan. The statistics used for data analysis was percentages, mean, standard deviation and Dependent Samples t-test.

The results of this research found that the quality of the additional curriculum was at the very good level ($M = 4.62$). The achievement of posttest after learning is significantly higher than percentage of 70 at .05 level and the satisfaction of the students after learning is at the highest level ($M = 4.59$).

Keywords : The Development of Additional Curriculum, Chat Trakan Studies, Foreign Language Strand

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญในสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge Societies) ปัจจุบันมนุษย์ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (International Language) ในการสร้างสมความรู้และประสบการณ์ เพื่อการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี การศึกษา ฯลฯ (อรุณี วิริยะจิตรา, 2555 : บทนำ) หรืออีกนัยหนึ่งจะเรียกว่าเป็นภาษากลางของโลก ไม่ว่าผู้คนแต่ละชนชาติจะมีภาษาประจำชาติของตน แต่เมื่อต้องติดต่อกันระหว่างประเทศก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกันเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ระบบการศึกษาในแต่ละประเทศจึงได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหลักอีกวิชาหนึ่งที่ต้องเรียนรู้ตั้งแต่เด็กปฐมวัย การรับรู้ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นกำไรชีวิต และเป็นคุณสมบัติที่มีค่าอย่างหนึ่งที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพได้ ดังนั้น ผู้รู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นผู้ได้เปรียบคนอื่น นอกจากนั้นภาษาอังกฤษยังเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ การศึกษา และการประกอบอาชีพ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการ



ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558 : 9) ประเทศไทยได้มีความพยายามในการปรับเปลี่ยนและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีนโยบายที่ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ให้พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และกำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ 3Rs 8Cs ซึ่งมีความจำเป็นต่อการก้าวสู่ประเทศไทยยุค 4.0 ในมิติต่างๆ โดยกระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักในการผลักดันเป้าหมายนี้ให้ประสบความสำเร็จ

กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชนไทยให้อยู่ในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาให้สังคมไทยมีความเจริญก้าวหน้าและเพื่อยกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) แต่ยังคงพบว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากผลการจัดอันดับดัชนีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index 2018, EFI) พบว่าไทยอยู่อันดับที่ 64 จาก 88 ประเทศ มีคะแนนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ 48.54 จาก 100 คะแนนเต็ม ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ (Low Proficiency) และอยู่อันดับที่ 6 จาก 8 ประเทศในอาเซียน (สถาบันสอนภาษา EF Education First, 2562 : ออนไลน์) และเมื่อพิจารณาการสอบทักษะภาษาอังกฤษ TOEFL ของบัณฑิตจากกลุ่มประเทศอาเซียน พบว่าบัณฑิตไทยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 500 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับบัณฑิตจากประเทศลาว (กิตติ ประเสริฐสุข, 2555) นอกจากนั้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (Ordinary National Educational Test หรือ O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559 – 2561 ในระดับประเทศพบว่าคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 34.59, 36.34 และ 39.24 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาผลในระดับสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 29.24, 30.21 และ 32.94 ตามลำดับ ซึ่งเป็นรายวิชาที่ต่ำกว่าระดับประเทศมากที่สุด ในทำนองเดียวกัน หากพิจารณาในระดับโรงเรียนบ้านชาติตระการ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 32.14, 31.25 และ 36.03 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2562) ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ แม้จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกปี สอดคล้องกับการพิจารณาจากรายงานผลการเรียนของฝ่ายวิชาการในโรงเรียนบ้านชาติตระการ (โรงเรียนบ้านชาติตระการ, 2562) พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ ไม่ตรงตามเป้าหมายของโรงเรียนที่กำหนดไว้ควรต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศ



ไทย ยังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ข้อมูลเชิงประจักษ์เหล่านี้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังคงมีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาพบว่าโรงเรียนจัดการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐานตามแนวทางของหลักสูตรแกนกลางฯ และเมื่อพิจารณาในรายวิชาเพิ่มเติมไม่พบเรื่องของชาติตระการที่จัดทำเป็นหลักสูตรไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีเพียงสอดแทรกความรู้ในแต่ละรายวิชานั้น อีกทั้งครูผู้สอนมุ่งเน้นหลักทฤษฎีไวยากรณ์ภาษา เน้นการอ่านและการเขียน ขาดการฝึกปฏิบัติ และการฝึกประสบการณ์ในการนำความรู้ไปใช้อย่างเพียงพอ กล่าวคือ นักเรียนต้องท่องจำกฎมากกว่าความเข้าใจหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกกำหนดไว้ในหลักสูตรที่ห่างไกลและไม่เชื่อมโยงกับชีวิตและประสบการณ์ของผู้เรียน เนื่องจากเนื้อหาที่เรียนไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับบริบทจริง (Authentic Context) ได้ค่อนข้างยาก เป็นผลให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน ประกอบกับนักเรียนไม่เห็นถึงความจำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่มีต่อชีวิตประจำวันของตนเอง เมื่อผนวกกับวัฒนธรรมไทยที่ไม่กล้าแสดงออก กลัว อาจถ้าพูดผิด ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการแก้ไขและเร่งดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ดังนั้น แนวทางหนึ่งที่ได้คือการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมที่คำนึงถึงการพัฒนาให้นักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะทางภาษาอังกฤษ มีเนื้อหาที่เข้ากับชีวิตและความต้องการของนักเรียน ให้ความสำคัญกับองค์ความรู้ที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียน มีความยืดหยุ่นและทันสมัย อีกทั้งเน้นประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นฐานและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม เมื่อสอบถามด้วยการพูดคุยในการประชุมคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรจากผู้บริหาร ครูวิชาการโรงเรียน คณะครู ผู้ปกครอง ตลอดจนคณะกรรมการสถานศึกษามีความเห็นตรงกันถึงความสำคัญที่จะให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสภาพบริบทของท้องถิ่น ด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ มีความรู้ความเข้าใจและสามารถพูดสื่อสารได้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลายจากแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียน สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์และประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เป็นรายวิชาที่สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถเปิดสอนเพิ่มเติมจากสิ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางฯ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้น ความต้องการและความถนัดของผู้เรียน หรือความต้องการของท้องถิ่น โดยกำหนด “ผลการเรียนรู้” เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในรายวิชาเพิ่มเติมต่างๆ (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2562) ทั้งนี้โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้วยบริบทของชุมชนซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งชาติตระการ เป็นตำบลหนึ่งที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของอำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก อยู่ห่างจากตัวจังหวัด 120 กิโลเมตร สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่ที่ถูกโอบล้อมด้วย ป่าไม้ ภูเขา และมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นหลัก มีวัฒนธรรมประเพณีเฉพาะถิ่นที่สืบทอดต่อกันมา และเป็นจุดเชื่อมต่อ



แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สวนพฤกษศาสตร์บ้านร่มเกล้า และอุทยานแห่งชาติภูสอยดาว รวมทั้งเชื่อมโยงไปยังแขวงไชยบุรี ประเทศลาว ตลอดเส้นทางมีแหล่งท่องเที่ยวท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงามและน่าสนใจมากมาย ได้แก่ อุทยานแห่งชาติน้ำตกชาติตระการ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยงและภูทองพุทธรอุทยานเขากะโด้ม วนอุทยานชาติตระการ และโรงเรียนบ้านชาติตระการเป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่มีความสำคัญทั้งด้านประวัติศาสตร์และทางธรรมชาติในตำบลชาติตระการ ซึ่งสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาล้วนเป็นแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบที่หลากหลาย ตามกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ลดบทบาทของผู้สอน แต่เพิ่มบทบาทของผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำและได้คิดในสิ่งที่ทำลงไปเพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์ตรงให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครูด้วยการลงมือทำกิจกรรมร่วมกันทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน จากการศึกษาพบว่ามิงงานวิจัยภาษาอังกฤษหลายเรื่องที่น่าบริบทในชุมชน หรือเรื่องที่ใกล้ตัวเชื่อมโยงกับชีวิตและประสบการณ์ของผู้เรียน เช่น แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น อาหารท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น นำมาสร้างหลักสูตรการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยวิธีการของตนเองตามความถนัดที่แตกต่างผู้เรียนสร้างความรู้ และพัฒนาทักษะและเจตคติจากการลงมือทำ (Learning by Doing) ทั้งนี้ มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการท่องเที่ยวในอำเภอหล่มสัก จังหวัดอุทัยธานี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ชิสา โตเรือง, 2554) การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ภาษาอังกฤษ เรื่องสุนทรียภาพ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (อรอนงค์ ประจุทรัพย์, 2554) การพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องผักพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (เนาวรัตน์ จิตหาญ, 2554) และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ (ภาษาอังกฤษ) เรื่อง พระธาตุประจำวันเกิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ศศิฉาย พอคำไพ, 2559)

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำวิธีการใดวิธีการหนึ่งมาช่วยให้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น เนื่องด้วยสภาพบริบทแวดล้อมของโรงเรียนมีสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นนับว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว ที่จะทำให้นักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจ เห็นคุณค่าของ



ทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เกิดปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากสภาพจริงแบบผสมผสานจากห้องเรียน จึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศขึ้น

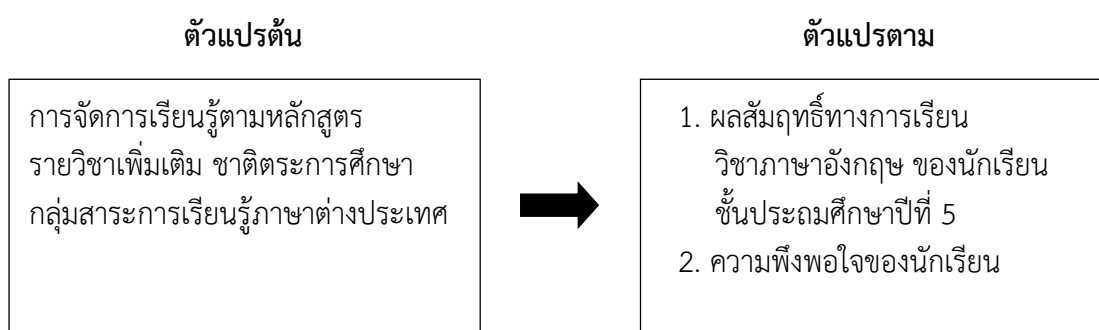
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตร โดย
 - 2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70
 - 2.2 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน

สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้าร่วมหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

กรอบแนวคิดในการวิจัย



วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านชาติตระการ ตำบล ชาติตระการ อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3



กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านชาติตระการ ตำบลชาติตระการ อำเภอน้ำหนาว จังหวัดพิษณุโลก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 20 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ 5 ชนิด ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. คู่มือหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. แผนการจัดการเรียนรู้ ชาติตระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แผน เวลา 20 ชั่วโมง

ส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งข้อสอบออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และตอนที่ 2 แบบทดสอบภาคปฏิบัติจากสถานการณ์จำลอง จำนวน 1 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านร้อยละ 70
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่ใช้ Rating Scale 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านบทบาทผู้เรียน และด้านบทบาทครู

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์ความต้องการ เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดจุดมุ่งหมาย คัดเลือกเนื้อหาสาระ จัดรวบรวมเนื้อหาสาระ และคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นขั้นตอนการยกร่างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้น



ประถมศึกษาปีที่ 5 เมื่อยกร่างหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร และตรวจสอบความเป็นไปได้ ประกอบด้วยเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร ด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักสูตร

1. ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ขาดิระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 ชั่วโมง ครึ่งละ 2 ชั่วโมง
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ของผู้เรียนที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง เมื่อเรียนจบหลักสูตรด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างต่อการเรียนหลังเข้าร่วมหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ขาดิระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ SPSS โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ขาดิระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยใช้สถิติ คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม หลังเข้าร่วมหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ด้วยผลการทดสอบค่าที่แบบ Dependent Samples T-test
3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลังเข้าร่วมหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม โดยใช้สถิติ คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ทำให้ได้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ขาดิระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คู่มือการใช้หลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน ใช้เวลา 20 ชั่วโมง แสดงดังตารางที่ 1 ตาราง 1 ผลการหาคุณภาพของหลักสูตรจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	M	S	ระดับ
หลักสูตร	4.62	0.54	ดีมาก



คู่มือ	4.57	0.52	ดีมาก
แผนการจัดการเรียนรู้	4.61	0.53	ดีมาก

จากตาราง 1 พบว่าหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.62 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ผลการหาคุณภาพของคู่มือการใช้หลักสูตรจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าคู่มือการใช้หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.57 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.61 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้าร่วมหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ขาดิระการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แสดงดังตารางที่ 2 ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้าร่วมหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	M	S	% of Mean	t	P
ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	20	60	46.30	6.47	77.17	2.971	0.004

*P<.05

จากตาราง 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 46.30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.17 และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้าร่วมหลักสูตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หลังเข้าร่วมหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ขาดิระการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แสดงดังตารางที่ 3

ตาราง 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หลังเข้าร่วมหลักสูตร

รายการประเมิน	M	S	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหาสาระ	4.53	0.42	มากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนรู้	4.61	0.19	มากที่สุด
ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้	4.75	0.34	มากที่สุด
ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.38	0.36	มาก
ด้านบทบาทผู้เรียน	4.49	0.36	มาก
ด้านบทบาทครู	4.69	0.18	มากที่สุด
รวม	4.59	0.18	มากที่สุด



จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ เท่ากับ 4.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.18

อภิปรายผลการวิจัย

1. การสร้างหลักสูตรและหาคุณภาพหลักสูตร

การสร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านชาติตระการ โดยการจัดทำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมที่พัฒนาขึ้นตามรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทาบา และนำไปทดลองใช้ โดยเริ่มการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สำนวณและวิเคราะห์สภาพความต้องการ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านชาติตระการ จุดเน้นของสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นตัวกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ต้องให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษา โดยได้นำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้งการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้ศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหลักสูตรและเอกสารหลักสูตร จัดทำหลักสูตรตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบผ่านการตรวจสอบข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ส่งผลให้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเหมาะสมของคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($M = 4.62$, $S.D. = 0.54$) และเอกสารหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($M = 4.57$, $S.D. = 0.52$) 2) แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($M = 4.61$, $S.D. = 0.53$) ซึ่งเป็นผลมาจากที่ผู้วิจัยได้เป็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทของตำบลชาติตระการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักเรียน และนำมาถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับนักเรียน ให้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สอดคล้องกับผลการพัฒนาหลักสูตรหน่วยการเรียนรู้เรื่อง เมืองพิทยา ของสกุลวัฒน์ รัชนิกร (2559) กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ต้องมีการศึกษาความต้องการของชุมชน และบริบทของสถานศึกษาประกอบการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตรที่ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง สอดคล้องกับประภัสสร ศรีมากรณ์ (2559) พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง ASEAN Studies กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาอย่างเป็นระบบในการสร้างและหาคุณภาพของหลักสูตร พบว่า ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพและมีความเหมาะสม อยู่ในระดับดีมากที่สุด ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ เนาวรัตน์ จิตหาญ (2554) ที่



ได้พัฒนาหลักสูตรตามหลักการสร้างและพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดของ Taba และใช้บริบทสภาพท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวของผู้เรียนในการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม สาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องผักพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่คำมีตำหนักธรรม (ตำหนักธรรมวิทยาคาร) พบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($M = 4.62$, $S.D. = 0.5$) และสอดคล้องกับ วิทเทอร์ (Wither) ที่ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสำหรับโรงเรียนในท้องถิ่นชนบท โดยอาศัยกรอบทฤษฎีการศึกษาตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน (Place-based Theory) พบว่า หากมีการวิเคราะห์ถึงวัตถุประสงค์พื้นฐานของหลักสูตร และมีการปรับปรุงให้เกิดความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจะทำให้ได้หลักสูตรที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด และได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ตามสภาพแวดล้อมของชุมชน

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้าร่วมหลักสูตร

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้าร่วมหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ชาติตระการ ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจากการใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนและทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นมาผสมผสานกับหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ พัฒนาการเรียนรู้และการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับอรอนงค์ ประจุทรัพย์ (2554) ที่พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นภาษาอังกฤษ เรื่องสุนทรียา เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 40 คน พบว่า หลักสูตรมีประสิทธิภาพ 82.88/82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 มีความหลากหลายในด้านสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.50 สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 46.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีสา ไตรเรือง (2554) ที่พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการท่องเที่ยวในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่องการท่องเที่ยวในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีทักษะการสื่อสารทางภาษา ด้านการฟังและการพูดอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิฉาย พ่อคำไพ (2559) ที่พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ (ภาษาอังกฤษ) เรื่อง พระธาตุประจำวันเกิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาคาร” พบว่า หลักสูตรสถานศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง พระธาตุประจำวันเกิด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.00/81.71 ซึ่ง



สูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้ นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เข้าร่วมหลักสูตร

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้หลังเข้าร่วมหลักสูตรชาติตระการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.59 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า สนทนา ได้ตอบ ผูกปฏิบัติและเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นการสร้างบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นสนุกสนานมากกว่าการเรียนในห้องเรียน เช่นเดียวกับ อรอนงค์ ประจุทรัพย์ (2554) การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นภาษาอังกฤษ เรื่อง สุรินทร์น่ารู้ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 40 คน พบว่านักเรียน มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับ พึงพอใจมากที่สุด สอดคล้องกับ ชิสา โตเรือง (2554) พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การท่องเที่ยวในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 25 คน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้หลักสูตรอยู่ในระดับ มาก นอกจากนี้ ศศิฉาย พ่อคำไพ (2559) ได้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ (ภาษาอังกฤษ) เรื่อง พระธาตุประจำวันเกิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาคาร” พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ มากที่สุด และสอดคล้องกับ ประภัสสร ศรีมากรณ์ (2559) พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง ASEAN Studies กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตร อยู่ในระดับ มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนที่นำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมนี้ไปใช้ สามารถปรับเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ตามระดับความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน
2. ครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม และเอกสารประกอบหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมก่อนนำไปใช้
3. ครูผู้สอนควรมีการวัดและประเมินผลโดยใช้วิธีการที่หลากหลายที่เน้น การประเมินตามสภาพจริง เช่น ประเมินจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน การแสดงความสามารถในการใช้ภาษาด้วยรูปแบบต่างๆ



และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการวัดและประเมินผลที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ส่งเสริมความรู้ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน
2. การพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม ที่มีกระบวนการเรียนรู้และความหลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของตน

บรรณานุกรม

- กิตติ ประเสริฐสุข. (2555). จับตาอาเซียน (ASEAN Watch) สกว. เข้าถึงได้จาก :
http://www.aseanthai.net/ewt_news.php?nid=7113&filename=in.
(วันที่ค้นข้อมูล : 29 มกราคม 2562).
- ชีสา โตเรือง. (2554). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการท่องเที่ยวในอำเภอหลานสัก จังหวัดอุทัยธานี สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
(สาขาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- เนาวรัตน์ จิตหาญ. (2554). การพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม สาระการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ เรื่องผักพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่คำมีดำหนัก
ธรรม (ตำนกธรรมวิทยาคาร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
แพร่ เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาหลักสูตรและ
การสอน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บ้านชาติตระการ, โรงเรียน. (2562). รายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ประจำปีการศึกษา 2561. พิษณุโลก : ฝ่ายวิชาการโรงเรียนบ้านชาติตระการ.
- ประภัสสร ศรีมากรณ์. (2559). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่อง ASEAN
Studies กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาหลักสูตร
และการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สถาบัน. (2558). คู่มือ
การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบมาตรฐาน
ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European



Framework of Reference for Languages: CEFR). กรุงเทพฯ : กระทรวง
ศึกษาธิการ

วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงาน. (2562). กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.

เข้าถึงได้จาก : www.academic.obec.go.th (วันที่ค้นข้อมูล : 7 กุมภาพันธ์ 2562).

ศศิฉาย พ่อคำไพ. (2559). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรื่อง พระธาตุประจำวันเกิด ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 โรงเรียนวัดพระธาตุพนม “พนมวิทยาการ” สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สกุลวัฒน์ รัชนิกร. (2559). การพัฒนาหลักสูตรหน่วยการเรียนรู้เรื่อง เมืองพัทยา

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
(สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยบูรพา.

สอนภาษา EF Education First, สถาบัน. (2562). ผลการจัดอันดับดัชนีความสามารถ

ด้านภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index 2018, EFI). เข้าถึงได้จาก :
www.ef.co.th (วันที่ค้นข้อมูล : 29 มกราคม 2562).

อรุณี วิริยะจิตรา. (2555). เหลียวหลังแลหน้า การสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : หน้าต่าง
สู่โลกกว้าง.

อรอนงค์ ประจุทรัพย์. (2554). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นภาษาอังกฤษ เรื่อง สุรินทร์นำรู้
เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุรินทร์.

Taba, H. (1962). Curriculum Development : Theory and Practice.

New York : Harcourt, Brace and World Inc.

Wither, S.E. (2000). Local Curriculum Development and Place-Based

Education. Master thesis. Seattle Washington : Denver University.